

Ponedjeljak, 04. 04. 2011.g.

Prošli tjedan me Gospodin ponovno nagradio za moje obraćenje, "gurnuvši" me ponovno malo u mom duhovnom rastu. Taman mi dođe neki osjećaj da "stojim na mjestu" u svom duhovnom rastu a Gospodin mi pošalje nove zadatke i izazove.

Ujutro, u utorak, nazvala me jedna draga žena, koja predaje nastavu vjeronauka za učenike naše osnovne škole. Predstavila se te mi kazala da je bila na ovoj mojoj internetskoj stranici, da joj se jako dopalo moje svjedočenje. Kazala je da to nije prije čitala nego njezina dva sina, srednjoškolca, i da su bili oduševljeni s time pa je onda i ona malo pogledala. I da je uvidjela da bih joj mogao malo pomoći oko njezinog rada s učenicima osmih razreda koji bi ove godine trebali primiti

DUHA SVETOGA, trebali bi biti krizmani. Kazala je da misli i da osjeća da bi moje svjedočenje na jednom školskom satu o tome kako sam se obratio i KAKO

SAM

SUSREO

ISUSA,

bilo njima vrlo poučno i interesantno, jer bi čuli uživo, od nekoga tko je to doživio, kako to izgleda. Pa bih možda to trgnulo u njihovom sadašnjem rastu u duhovnom životu.

Jasno, ja sam znao da je to po BOŽJEM, DA TO GOSPODIN ŽELI, te sam joj radosno

odgovorio da ću doći kada će ona reći. A ona kaže da može odmah u srijedu kada ima dva osma razreda, po jedan sat, jedan za drugim.

Kada smo završili razgovor ODMAH ME UHVATILA TREMA. ŠTO ĆU I KAKO ĆU JA SAD
PR

A
ED
TE
MLADE
LJUDE?
ŠTO
ĆU
IM
REĆI?
OTKUD
DA
POČNEM
I
GDJE
DA
ZAVRŠIM?
PA
JA
BIH
IM
O
GOSPODINU
MOGAO
PRIČATI
NEKOLIKO
DANA
I
JOŠ
NE
BIH
BIO

NI
BLIZU
ZAVRŠETKA!
A
TO
SU
I
15-GODIŠNJACI,
DA
LI
ĆE
ME
SVE
RAZUMJETI.

No, kako bilo da bilo BIO SAM JAKO RADOSTAN. GOSPODIN MI JE PONOVRNO DAO PRILIKU
DA
A
ZA
NJEGA
SVJEDOČIM.

I tako sam ja navečer sjeo pred kompjutor i pročitao sam nekoliko članaka

iz
dijela
MOJA
SVJEDOČANSTVA,
koji

su opisivali moje obraćenje. I tri sam sprintao pa sam ih mislio pročitati učenicima da nešto ne zaboravim.

Onda sam drugo jutro čitao te članke gledajući na sat da vidim koliko će trajati čitanje.

Onda sam si opet mislio da što ću sada ja tamo to čitati kada dolazim svjedočiti i govoriti o svojem obraćenju... **OBRAĆENJE! PA DA. TO JE TO. Pa ja sam tamo pozvan RADI SVOJ**

EG
BRAĆENJA.
DA
SVJEDOČIM
SVOJE
OBRAĆENJE.
TO
JE
SUŠTINA
I
O
TOME
TREBAM
PRIČATI.

O

I, došao sam ja tamo na prvi sat, 20 minuta prije. NISAM SE MOGAO STRPJETI. Ponio sam sobom i one članke koje sam sprintao.

Ali nisam čitao.

PRVU
VEČER,
I
PRIJE
SAMOG
ODLASKA
OD
KUĆE,
KLEKNUO
SAM
I
POMOLIO
SAM
SE
DUHU
SVETOM
DA

ME
NADAHNE
I
VODI
U
TOM
MOJEM
SVJEDOČENJU,
DA
NEKA
BUDE
MOJ
JEZIK,
MOJE
RIJEČI,
MOJA
PAMET
I
MOJE
SRCE
KAKO
BI
TIM
MLADIM
LJUDIMA
SVJEDOČIO
O
MOJEM
SUSRETU
S
GOSPODINOM
I
MOJEM
OBRAĆENJU.

I tako je i bilo. Ja sam im pričao o moje obraćenju, o jednom načinu života, kojega sam želio dok sam bio u njihovim godinama, i tome, kako je to onda, kada sam ga postigao, postao život gdje sam ja izvana izgledao sretan i zadovoljan A ZAPRAVO SAM IZNUTRA BIO NESRETAN, PRAZAN, NEZADOVOLJAN, STALNO U POTRAZI ZA NEKIM ISPUNJENJEM.

I u oba razreda sam primijetio da su me iz početka gledali onako površno kao "neki striček koji bude pričao o nečemu", malo su me promatrali i snimali što ću to ja njima govoriti. Ali, kako je moje svjedočenje počelo, kako sam im iznosi mnoge moje, teške i lijepe, trenutke tako sam uspio do kraja sata privući njihovu pažnju. Nije to bilo nešto ekstra, da sam ih ne znam koliko zainteresirao za Gospodina, ali sam po njihovom pljesku, kojim su me na poticaj profesorice nagradili na kraju, zaključio da sam nekima od tih mladih ljudi PRIBLIŽIO GOSPODINA.

JER TI MLADI LJUDI IZGLEDALI SU MI TOČNO KAO ZRNJE U ONOJ GOSPODINOVOJ PRISPODOBI O SIJAČU. NEKI ĆE OD NJIH, ŠTO SE TIČE VJERE I DUHOVNOSTI,

PROPASTI, NEKI
ĆE
BITI
JALOVI
I
NEPOSTOJANI
VJERNICI,
A
NEKI
ĆE
OD
NJIH
RODITI
VELIKIM
PLODOVIMA.

I PREKRASNI SU TI MLADI LJUDI. TEK SU IM SADA PRED NJIMA NAJLJEPŠE GODINE, S
REDNJE
ŠKOLE
A
NEKI
I
FAKULTETA.
I
TAKO
NEOBAVEZNI.

I sjetim se svoje djece. SVE SAM JA TO SA NJIMA PROPUSTIO. ILI BAREM VEĆI DIO. I
OSNOVNE
ŠKOLE
I
SREDNJE
ŠKOLE.
NISAM
IM
NIŠTA
PRIČAO
O
GOSPODINU
ILI
SVJEDOČIO
ZA
NJEGA.
JER
SAM
BIO
DALEKO
OD
NJEGA.
A
NI
NJIMA
NISAM
BIO
NEŠTO
POSEBNO
BLIZU.
A
SADA
O
SVEMU
TOME
PRIČAM
DRUGOJ
NEKOJ
DJECI.

I DOBRO JE KAZALA PROFESORICA. DA JE PUNO LAKŠE O GOSPODINU I SVEMU TOM
E
RIČATI
SA
DRUGOM
DJECOM.
DA,
ISTINA
JE
TO.
PUNO
VIŠE
TRUDA
TREBA
ZA
ONE
KOJI
SU
TVOJI.
KOJI
SU
TI
TU
"PRED
NOSOM".
JER
ONI
SU
TU
I
KADA
JE
DOBRO
I
KADA
JE
LOŠE,
I
KADA
PADA

KIŠA
I
KADA
SUNCE
SJA.
ONI
NE
OTIĐU
NAKON
SAT
ILI
DVA.
ONI
SU
STALNO
TU
I
STALNO
NAS
TREBAJU.
I
KADA
ONI
TO
ZNAJU
I
KADA
ONI
MISLE
DA NAS
RODITELJE
NE
TREBAJU.
KROZ
NJIHOV
ODGOJ
U
GOSPODINU, MI BI
SPASILI
MNOGE
DUŠE
KOJE
BI
ONI
SPASILI,
I

NJIHOVA
DJECA
KOJU
BI
ONI
TAKO
ODGOJILI.

ZA TO SE VRIJEDI POTRUDITI. **JER NAŠA DJECA SU ZRNJE** KOJE NAM JE GOSPODIN
DAO.

A
NA
NAMA
JE
DA
IZABEREMO
DA
LI
ĆEMO
BITI
TRNJE,
DA
LI
ĆEMO
BITI
GRABA
UZ
PUT
ILI
PLODNO
TLO.

A PITAT ĆE NAS GOSPODIN, KADA DOĐEMO PRED NJEGA, ŠTO SMO UČINILI SA NJEG
OVIM
ZRNJEM.

I
SA
SPOSOBNOSTIMA
KOJE
NAM
JE
DAO
DA
MU
SAČUVAMO
TO ZRNJE
DA
MOŽE
URODITI
VELIKIM
PLODOM.
ŠTO
ĆEMO
MU
ODGOVORITI?

**JA ĆU MORATI ODŠUTJETI ODGOVOR. NEMAM SE POSEBNO S ČIME OBRANITI. TAJ
DIO
MOJEG
ŽIVOTA
PREPUSTIT
ĆU
BOŽJEM
MILOSRĐU
KOJE**

ĆU
PROBATI
ZADOBITI
SVJEDOČENJEM
SADA
DRUGOJ
DJECI.

O GOSPODINE MOJ! OPROSTI MI ŠTO ONA DVA ZRNA, DJECU KOJU SI MI DAO, NISA
M
LIJEVAO
TVOJOM
VJEROM. ZA

HVALA TI NA PRILICI GOSPODINE DA TO ČINIM DRUGOJ DJECI. NEKA ME TVOJ DUH
SVETI
VODI
I
NADAHNJUJE
U
TOME!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.